

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΕΝΟΤΗΤΑ 4 «Οι αραβικές κατακτήσεις και οι συνέπειές τους»

ΕΡΩΤΗΣΗ 3 βιβλίου σελ. 18

Κατὰ τα χρόνια πριν ἀπὸ τὴν ἐξάπλωσὴ τοῦ Ἰσλάμ σημαντικὲς γιὰ τὸν Χριστιανισμό ἦταν ἡ περιοχὴ τῆς Ἰουδαίας, τῆς Συρίας καὶ τῆς Αἰγύπτου. Ἡ χριστιανικὴ θρησκεία εἶχε πρωτοεμφανιστεῖ σὲ αὐτὰ τὰ μέρη, γιὰ νὰ ἐξαπλωθεῖ ἀργότερα σὲ ολόκληρη σχεδὸν τὴ μεσογειακὴ λεκάνη. Οἱ περιοχὲς αὐτὲς εἶχαν βαρύνουσα σημασία γιὰ τοὺς Χριστιανούς. Θεωροῦνταν τὰ μέρη ἀπὸ τὰ ὁποῖα πῆγαγε ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ. Ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ μέρη ξεκίνησαν οἱ Ἀπόστολοι, γιὰ νὰ διαδώσουν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου στὴν Οἰκουμένη. Ἡ αραβικὴ κατάκτηση ἔδωκε τέλος σὲ αὐτὸ τὸ status quo. Οἱ τότε σημαντικὲς γιὰ τὴν Χριστιανοὺντιν περιοχὲς προβαρτήθηκαν στὸ Ἰσλάμ. Ἡ θρησκευτικὴ, οικονομικὴ, πολιτικὴ - μέσω τῆς θρησκείας - ἐνότητα, ἡ ὁποία εἶχε παχυνθεῖ στὸν μεσογειακὸν ὄχι, ὅπως ἀναφέρει καὶ ὁ ἱστορικὸς Η. Pirenne, θρυμματίστηκε. Τὰ ἱερὰ μέρη τοῦ Χριστιανισμοῦ πέρασαν οριζικά στὴ σφαῖρα ἐπιρροῆς τοῦ Ἰσλάμ.

Εξάλλου, ἡ αραβικὴ κατάκτηση ἔθετε τέρμα στὴν →

ελληνορωμαϊκή κυριαρχία στη Μεσόγειο, στις ακτές
εις οποίας εμφανίστηκε ένας νέος κόσμος, του Ισλάμ.
Τη βυζαντινή θαλασσοκρατία διαδέχθηκε μια πε-
ρίοδος ευκυριαρχίας των Αράβων και των Βυζαντι-
νών στη Μεσόγειο και τα θαλάσσια σύνορα του
Βυζαντίου υποχώρησαν στη γραμμή Κρήτη-Κύπρος-
Λυκία/Κιλικία.

(Επιπλέον, λόγω των επιδρομών (κούρβα) των αραβι-
κών στόλων, που γίνονταν σχεδόν κάθε χρόνο, ο
πληθυσμός των νησιών και των ακτών του Αιγαίου
μειώθηκε δραματικά και το εμπόριο περιορίστηκε.
Δεν έλειπαν βέβαια και οι χερσαίες αραβικές επι-
δρομές, οι οποίες έπληξαν το εμπόριο και περιο-
ρίσαν σημαντικά τις αγροτικές δραστηριότητες των
μικρασιατικών πληθυσμών) (Από το μάθημα).